

יחודא דשמע ישראל, אתפליל כלא, ימינא ושמאלא, אמאי כתיב לבתר ואהבת, והיה אם שמוע, דהא ביחודא אתפלילו. אלא התם בכלל. הכא בפרט. והכי אצטרף.

וברזא דיחודא דהא אתערנא ביה, יחודא איהו כגוונא דתפלין דרישא, ותפלין דדרועא, בתפלין

דרישא ד' פרשיין, והא אתמר. והכא ג' שמקן אינון. התם ארבע פרשיין, וכל חד וחד בלחודוי. והכא ג' שמקן, מה בין האי להאי.

אלא אינון ארבע פרשיין הא אתערנו בהו, חד נקודה (כ"א עלאה) קדמאה. וחד רזא דעלמא דאתי. וחד ימינא (ד' רס"ד ע"ב) וחד שמאלא. אלין רזא דתפלין דרישא. והכא ברזא דא, יחודא דא תלת שמקן עלאין, אינון כגוונא דאינון ארבע פרשיין. יי' קדמאה, דא נקודה עלאה, ראשיתא דכלא. אלהינו, רזא דעלמא דאתי. יי' בתראה, פללא דימינא ושמאלא כחדא, בכללא חדא ואלין אינון תפלה דרישא, ודא איהו יחודא קדמאה.

תפלין דדרועא, פללא (גו תפלין דדרועא כללא) דכל הגני כחדא, ודא איהו רזא, ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד. הכא כללא דאינון תפלין דרישא, דאתפלילו גו תפלין דדרועא.

ורזא דא, ברוף: דא רזא דנקודה עלאה, דאיהו ברוף, דכל ברקאן נבעין מתמן. ואי תימא, עלמא דאתי אקרי ברוף. לאו הכי. דהא נקודה עלאה איהו דכר, עלמא דאתי נוקבא, איהו ברוף, ואיהו ברקה, ברוף דכר, ברקה נוקבא. ועל דא ברוף איהו נקודה עלאה. שם: דא עלמא דאתי, דאיהו שם גדול. כמה דאת אמר (יהושע ז) ומה תעשה לשמך הגדול. פבוד: דא פבוד עלאה, דאיהו ימינא ושמאלא, וכלהו כלילין בהאי תפלה של יד, דאיהו מלכותו. ונטיל פלא בגויה, ובהאי אתפלילין בהאי מלכות, עלמין פלהו, למיזן לון, ולספקא לון, בכמה דאצטרכו.

הזה של שמע ישראל נכלל הכל, ימין ושמאל, למה פתוב אחר כך ואהבת, והיה אם שמוע, שהרי ביחוד נכללו? אלא שם בכלל, כאן בפרט, וכף צריך.

ובסוד היחוד שהרי התעוררנו בו, יחוד הוא כמו תפלין של ראש ותפלין של זרוע. בתפלין של ראש יש ארבע פרשיות, והרי נתבאר. וכאן שלשה שמות הם. שם ארבע פרשיות, וכל אחת ואחת בלבדה. וכאן שלש שמות. מה בין זה לזה?

אמא פאותן ארבע פרשיות הרי התעוררו בהן, אחת נקדה (עליונה) ראשונה, ואחת סוד העולם הבא, ואחת ימין, ואחת שמאל. אלה סוד תפלין של ראש. וכאן בסוד זה, יחוד זה שלשה שמות עליונים הם כמו אותן ארבע פרשיות. ה' הראשון זו נקדה עליונה, ראשית הכל. אלהינו, סוד העולם הבא. ה' האחרון, פלל של ימין ושמאל כאחד, בכלל אחד, ואלה הם תפלה של ראש, וזהו יחוד ראשון.

תפלין של זרוע פלל (תוף תפלין של זרוע) של כל האלה כאחד, וזהו סוד ברוף שם פבוד מלכותו לעולם ועד. כאן פלל של אותן תפלין של ראש שנכללו בתוף תפלין של זרוע.

וסוד זה, ברוף - זה סוד של נקדה עליונה, שהוא ברוף, שפל הברכות נובעות משם. ואם תאמר, העולם הבא נקרא ברוף - לא כך, שהרי נקדה עליונה היא זכר, עולם הבא נקבה. הוא ברוף והיא ברקה. ברוף זכר, ברקה נקבה. ועל זה ברוף הוא נקדה עליונה. שם - זה העולם

הבא, שהוא שם גדול, כמו שנאמר (יהושע ז) ומה תעשה לשמך הגדול. פבוד - זה פבוד עליון, שהוא ימין ושמאל, וככלם כלולים בתפלה זו של יד, שהיא מלכותו. ולוקח הכל לתוכה, ובזה נכללים במלכות הזאת כל העולמות לזון אותם ולהננות אותם במה שהצטרכו.